EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.11.2021
COM(2021) 742 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om den økonomiske politik i euroområdet

{SWD(2021) 362 final}

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om den økonomiske politik i euroområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136 sammenholdt med artikel 121, stk. 2,
som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker[1], særlig artikel 5, stk. 2,
som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer[2], særlig artikel 6, stk. 1,
som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,
som henviser til Det Europæiske Råds konklusioner,
som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Efter en meget dyb recession i 2020 oplever økonomien i euroområdet en stabil og hurtig genopretning. BNP-væksten i andet kvartal af 2021 oversteg forventningerne, og ifølge den økonomiske efterårsprognose 2021 forventes væksten i euroområdet at nå 5,0 % i 2021. Euroområdets økonomi forventes at indhente BNP-niveauet fra før krisen i sidste kvartal 2021. Ved udgangen af andet kvartal 2021 havde syv eurolande allerede indhentet deres BNP-niveau fra før krisen. Den økonomiske vækst i euroområdet forventes at blive på 4,3 % i 2022. Den interne efterspørgsel er den vigtigste drivkraft for væksten i BNP, hvilket hænger sammen med lempelsen af restriktionerne i forlængelse af udrulningen af vacciner, gradvise forbedringer på arbejdsmarkederne, udnyttelsen af opsparingstilvæksten fra nedlukningsperioderne og en kraftig vækst i investeringerne som følge af gunstige finansieringsvilkår og støtten til politiske foranstaltninger fra NextGenerationEU. Som henstillet har euromedlemsstaterne iværksat tiltag, på egen hånd og i fællesskab i Eurogruppen, med henblik på at sikre en politisk kurs, der støtter genopretningen efter covid-19-

[1] EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.
[2] EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

krisen. Usikkerheden og risiciene — herunder udviklingen af pandemien — vil fortsat være betydelige, både i og uden for EU.

(2) I løbet af året er den kraftige vækst i den interne efterspørgsel blevet mødt af begrænsninger på udbudssiden, herunder råvareknaphed og forstyrrelser inden for logistikområdet. Desuden er manglen på arbejdskraft og kvalifikationer blevet et stigende problem i visse sektorer og medlemsstater. Efter flere år med meget lave inflationsrater er inflationen i euroområdet steget siden begyndelsen af 2021, navnlig som følge af stigende energipriser og flaskehalse i forsyningskæderne, hvilket lader formode, at der er tale om et overgangsfænomen affødt af tilpasningsprocessen efter nedlukningen. Inflationen nåede et tiårigt højdepunkt på 3,4 % i euroområdet i september 2021.

(3) I 2021 har den europæiske genopretningsstrategi fokuseret på gennemførelsen af NextGenerationEU og det hertil knyttede største instrument, genopretnings- og resiliensfaciliteten [3]. I midten af november 2021 havde Rådet efter positive vurderinger fra Kommissionen vedtaget genopretnings- og resiliensplaner for 22 medlemsstater, herunder 18 eurolande. I de kommende år vil gennemførelsen af reformer og investeringer under genopretnings- og resiliensfaciliteten få en helt igennem positiv virkning på den måde, hvorpå euroområdets økonomier fungerer. Faciliteten vil fremme opadgående økonomisk og social konvergens i euromedlemsstaterne på grund af de kriterier, hvorefter ressourcerne fordeles. Den har også styrket tilliden og bidrager til at bevare væksten og den makrofinansielle stabilitet og afbalancerer dermed politiksammensætningen og supplerer Den Europæiske Centralbanks (ECB's) foranstaltninger. Ud over at støtte genopretningen sigter genopretnings- og resiliensfaciliteten mod en strukturel omlægning af medlemsstaternes økonomier, navnlig med henblik på at opnå en grøn og en digital omstilling. Gennemførelsen af sammenhængende investeringer og reformer under genopretnings- og resiliensfaciliteten skal sammen med anvendelsen af samhørighedsfondene øge euroområdets modstandsdygtighed over for fremtidige chok og føre til en varig stigning i det potentielle output, støtte beskæftigelsen og imødegå sociale udfordringer. Desuden vil Unionens udstedelse af eurodenomineret gæld til finansiering af genopretnings- og resiliensfaciliteten øge dybden og likviditeten af de europæiske kapitalmarkeder og bidrage til at styrke euroen som international valuta.

(4) Gennemførelsen af de reformer og investeringer, der indgår i genopretnings- og resiliensplanerne, vil bane vejen for udbetaling af finansiering fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og effektivt bidrage til opfyldelsen af euroområdets politiske prioriteter, herunder Rådets henstillinger om den økonomiske politik i euroområdet [4]. Dette indebærer bl.a. en styrkelse af de nationale institutionelle rammer, støtte til offentlige investeringer af høj kvalitet samt politiske foranstaltninger til støtte for social samhørighed og en retfærdig grøn og digital omstilling. Hermed ydes et bidrag til en bæredygtig og inklusiv genopretning samt til opretholdelse af vækstpotentialet

[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

[4] Rådets henstilling af 13. juli 2021 om den økonomiske politik i euroområdet (EUT C 283 af 15.7.2021, s. 1).

og forøgelse af modstandsdygtigheden. Dette er i overensstemmelse med den årlige vækstundersøgelse og de fire dimensioner af konkurrencedygtig bæredygtighed, dvs. miljømæssig bæredygtighed, produktivitet, retfærdighed og makroøkonomisk stabilitet[5].

(5) Passende understøttende og gensidigt forstærkende økonomiske politikker har sikret en effektiv makroøkonomisk stabilisering og begrænset konsekvenserne for arbejdsmarkedet og således afbødet risikoen for negative følgevirkninger og understøttet en hurtig økonomisk genopretning. En konsekvent kombination af penge- og finanspolitik sammen med strukturreformer og foranstaltninger til opretholdelse af finansiel stabilitet vil, under fuld overholdelse af medlemsstaternes og institutionernes respektive roller i henhold til traktaten, fortsat være afgørende for, at euroområdet kan være velfungerende.

(6) ECB's pengepolitiske foranstaltninger har til formål at sikre, at segmenterne på de finansielle markeder fungerer gnidningsløst, at de pengepolitiske transmissionsmekanismer er intakte, og at prisstabiliteten på mellemlang sigt bevares. I juli 2021 offentliggjorde ECB sin nye pengepolitiske strategi. Den nye strategi fastsætter et symmetrisk inflationsmål på 2 % på mellemlang sigt. Styrelsesrådet bekræftede også, at ECB's renter fortsat er det primære pengepolitiske instrument. I oktober 2021 påbegyndte ECB en toårig undersøgelsesfase vedrørende en digital euro. Indførelsen af en digital euro vil kræve et indgreb fra EU-lovgiver på grundlag af artikel 133 TEUF. Udstedelse af en sådan digital centralbankvaluta kan bl.a. sikre den fortsatte forsyning med offentlige midler i digital form, støtte digitaliseringen af den europæiske økonomi og aktivt tilskynde til innovation inden for detailbetalinger[6]. Desuden vil den bidrage til at styrke euroens internationale rolle og Europas åbne strategiske autonomi.

(7) Den 19. oktober 2021 genoptog Europa-Kommissionen drøftelserne om revisionen af den økonomiske styring for at skabe en bredt funderet konsensus om, hvordan rammens effektivitet og gennemsigtighed kan forbedres, og hvordan der kan tages hånd om makroøkonomiske ubalancer og finanspolitiske udfordringer på en måde, der fremmer omstilling og vækst under hensyntagen til erfaringerne fra covid-19-krisen.

(8) Det offentlige underskud i euroområdet som helhed forventes at nå op på 7,1 % af BNP i 2021, men at falde til 3,9 % i 2022. Den finanspolitiske kurs i euroområdet, som udgår fra de nationale budgetter og EU-budgettet, forventes at forblive understøttende i 2021 og 2022 (henholdsvis 1¾ % og 1 % af BNP). I 2022 vil de offentlige investeringer, såvel de nationale som de EU-finansierede, bidrage til den understøttende kurs. Fra november 2021 vil de 18 nationale genopretnings- og resiliensplaner for euroområdet, som Rådet indtil nu har godkendt, betyde omfattende finansiel støtte til euromedlemsstaterne på op til 262 mia. EUR i tilskud og 139 mia. EUR i lån i perioden frem til 2026. Koordinering af de nationale finanspolitikker i fuld overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten er

---

5 Årlig undersøgelse af bæredygtig vækst 2022 (COM(2021) 740).

6 Jf. ECB's rapport om en digital euro fra oktober 2020 på https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/Report_on_a_digital_euro~4d7268b458.en.pdf.

afgørende for en effektiv bekæmpelse af covid-19-chokket, for en holdbar genopretning og for, at Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) er velfungerende. Den generelle undtagelsesklausul vil forblive aktiv i 2022, men forventes at blive deaktiveret fra 2023. Efterhånden som den økonomiske genopretning slår igennem, omstilles finanspolitikken fra midlertidige nødforanstaltninger til målrettede genopretningsstøtteforanstaltninger. Stigningen i den offentlige gældskvote (fra 85,5 % af BNP i 2019 til 100 % af BNP i 2021) afspejler den samlede virkning af faldet i produktionen og den nødvendige politiske reaktion på det meget store covid-19-chok. Da gældskvoten allerede var høj i nogle euromedlemsstater før chokket, vil en gradvis, kontinuerlig og vækstfremmende gældsreduktion imidlertid være et politisk mål i en stor del af euroområdet.

(9) I den forbindelse forekommer det særlig relevant at forbedre såvel sammensætningen af de offentlige finanser, bl.a. ved at fremme investeringer, som kvaliteten af budgetforanstaltningerne samt at sikre finanspolitisk holdbarhed på længere sigt, også i lyset af klimaændringerne og den grønne og den digitale omstilling. Grøn budgetlægning, udgiftsanalyser, velfungerende ordninger for forvaltning af offentlige investeringer og effektive rammer for offentlige udbud kan skabe finanspolitisk råderum for yderligere offentlige investeringer. Reformer med henblik på en mere effektiv og retfærdig indtægtspolitik er blevet endnu mere afgørende i kølvandet på covid-19-krisen. Det er stadig muligt at gøre skattesystemerne i euroområdet mere vækstfremmende og miljøvenlige, navnlig ved at reducere skattekilen på arbejde, som fortsat er høj i de fleste euromedlemsstater. Foranstaltninger til bekæmpelse af aggressiv skatteplanlægning, skatteundgåelse og skatteunddragelse kan gøre skattesystemerne mere effektive og retfærdige og samtidig støtte genopretningen og øge indtægterne. Globaliseringen har gjort det nødvendigt at tilpasse skattereglerne, så de passer til en stadig mere digitaliseret økonomi. Der er inden for OECD/G20's inklusive ramme vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud indgået aftale om en global reform af skatteregler for at begrænse skadelig skattekonkurrence.

(10) Den hurtige og kraftige politiske reaktion på nationalt plan og EU-plan, herunder gennem NextGenerationEU, har effektivt afbødet krisens konsekvenser for husholdninger og virksomheder. Takket være denne koordinerede indsats er skævhederne blevet mindre udtalte end først ventet, og de langsigtede negative virkninger er afbødet. Politisk støtte, herunder gennem arbejdsfordelingsordninger og andre foranstaltninger til fastholdelse af arbejdspladser, har bidraget til at holde virksomhederne kørende hele krisen og begrænset stigningen i arbejdsløsheden og faldet i den disponible indkomst. Selv om insolvensprocenten er stigende, har stigningen været begrænset i 2021 trods den gradvise ophævelse af støtteforanstaltningerne. Der er også sket gradvise forbedringer på arbejdsmarkederne, hvor beskæftigelsesfrekvensen var på 72,2 % i andet kvartal af 2021 sammenlignet med det højeste niveau før covid-19-krisen på 72,9 % i fjerde kvartal 2019. En fremskyndet indførelse af digital teknologi under krisen kan have en positiv indvirkning på produktiviteten, hvis den opretholdes over tid. Covid-19-krisen har dog haft betydelige territoriale, sektorspecifikke og fordelingsmæssige konsekvenser, som vil kræve omfordeling både inden for og på tværs af lande og sektorer med betydelige omstillingsomkostninger for arbejdstagere og virksomheder til følge.

(11) Selv om stigningen i konkurser hidtil har været begrænset, har pandemien efterladt mange virksomheder med svagere balancer, hvilket kan begrænse deres muligheder

for at finansiere investeringsprojekter på kort sigt og bringe deres tilbagebetalingsevne i fare. Efterhånden som genopretningen slår igennem, bør støtten gradvist udfases og gøres mere målrettet. En mindre udstrakt brug af gældsinstrumenter vil begrænse eventualforpligtelserne og bidrage til at bevare virksomhedernes investeringskapacitet. En rettidig tilbagetrækning af de politiske støtteforanstaltninger er en afvejning mellem på den ene side at støtte investeringer og beskæftigelse og undgå levedygtige virksomheders sammenbrud uden på den anden side at lægge hindringer i vejen for en velordnet afvikling af urentable virksomheder på mellemlang sigt. I den forbindelse er det afgørende at forbedre virksomhedernes adgang til finansiering og styrke deres balancer samt at forbedre kapaciteten og effektiviteten af insolvensreglerne. De nationale insolvensordninger er meget forskellige i euroområdet, og der vil være behov for kapacitetsfremmende foranstaltninger for at fremme et effektivt forvaltnings- og retssystem. En forbedring af insolvensreglerne kan også bidrage til sundere balancer i banksektoren og have en positiv indvirkning på kreditudbuddet. Direktivet om rekonstruktion og insolvens[7], som har til formål at indføre minimumsstandarder i medlemsstaterne for forebyggende rekonstruktion og gældssanering for iværksættere, skal være gennemført i national ret senest den 17. juli 2022. Desuden er integrationen af EU's kapitalmarkeder afgørende for at give virksomhederne alternative finansieringskilder som supplement til bankernes udlån. Fremskridt med kapitalmarkedsunionen[8] kan forbedre adgangen til finansiering for virksomheder i euroområdet, mobilisere langsigtede investeringer i grønne nye teknologier og infrastrukturer, fremme egenkapitalinvesteringer og fjerne grænseoverskridende hindringer for investeringer, bl.a. ved at harmonisere visse materielle bestemmelser om insolvensbehandling.

(12) Mens beskæftigelsen genoprettes hurtigt, vil nogle sektorer samt visse kategorier af arbejdstagere og regioner blive varigt påvirket af krisen og det stærke pres for at gøre økonomien grønnere. De nye job, der skabes, kan være forskellige fra de job, der er gået tabt som følge af krisen. Flaskehalse i forsyningskæden kan bremse genopretningen af beskæftigelsen i visse sektorer. Politiske foranstaltninger, der letter jobmobiliteten og reintegration på arbejdsmarkedet, vil derfor være afgørende for at støtte tilpasningen og afbøde de sociale virkninger, navnlig i lyset af den dobbelte omstilling. Kommissionen har fremsat en henstilling om en effektiv aktiv støtte til beskæftigelse efter covid-19-krisen (EASE)[9], som opfordrer medlemsstaterne til at udvikle sammenhængende politiske pakker, der kombinerer foranstaltninger, som sigter mod at afhjælpe manglen på kvalificeret arbejdskraft og hjælpe enkeltpersoner med at navigere i den grønne og den digitale omstilling. Disse pakker skal bestå af tre komponenter: i) midlertidige og veludformede ansættelses- og omstillingsincitamenter og støtte til iværksætteri, ii) muligheder for opkvalificering og omskoling rettet mod arbejdsmarkedets behov og iii) forbedret

[7] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1023 af 20. juni 2019 om rammer for forebyggende rekonstruktion, gældssanering og udelukkelse og om foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv (EU) 2017/1132 (rekonstruktions- og insolvensdirektivet) (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 18).

[8] På eurotopmødet den 25. juni 2021 understregede EU's ledere deres politiske støtte til kapitalmarkedsunionen og opfordrede til en hurtig gennemførelse af handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen.

[9] Kommissionens henstilling (EU) 2021/402 af 4. marts 2021 om en effektiv og aktiv støtte til beskæftigelse efter covid-19-krisen (EASE) (EUT L 80 af 8.3.2021, s. 1).

støtte fra arbejdsformidlinger. I mellemtiden er den sociale beskyttelse fortsat af afgørende betydning for sammenholdet i euroområdet i kølvandet af den sundhedsmæssige og økonomiske krise og med henblik på at sikre en retfærdig dobbelt omstilling. Den europæiske søjle for sociale rettigheder[10] er fortsat et kompas for beskæftigelse, kvalifikationer og socialpolitiske tiltag, der fremmer opadgående økonomisk og social konvergens og bedre arbejds- og levevilkår i medlemsstaterne. Handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, der blev vedtaget i marts 2021, fastsætter tre overordnede EU-mål vedrørende i) beskæftigelse, ii) voksenuddannelse og iii) fattigdomsbekæmpelse for 2030[11], som de politiske tiltag, der er omhandlet i nedenstående henstillinger, vil bidrage til. Disse mål blev hilst velkommen af EU's ledere på det sociale topmøde i Porto den 8. maj 2021 og på Det Europæiske Råds møde den 24.-25. juni 2021.

(13) Medlemsstaterne har udarbejdet ambitiøse reform- og investeringsplaner med finansiel og politisk støtte fra genopretnings- og resiliensfaciliteten. En forbedring af institutionernes kvalitet, navnlig ved at styrke den administrative kapacitet, vil være afgørende for at sikre en hurtig udnyttelse af de tilknyttede midler, samtidig med at dobbeltarbejde og samspilskomplikationer i forhold til andre EU-instrumenter undgås. Medlemsstaterne kan forbedre rammebetingelserne for private investeringer ved at forbedre erhvervsklimaet. At bevare og styrke forsyningskædens modstandsdygtighed i det indre marked ved at påvise og afhjælpe knaphed på udbudssiden og flaskehalse er sammen med åbne markeder, konvergens med hensyn til standarder, større diversificering, cirkularitet og ressourceeffektivitet afgørende for at sikre et velfungerende indre marked. Rådets henstilling af 13. juli 2021 om den økonomiske politik i euroområdet, hvori der opfordres til yderligere integration af det indre marked for varer og tjenesteydelser, herunder det digitale indre marked, ved at fjerne unødvendige restriktioner, styrke markedsovervågningen og sikre tilstrækkelig administrativ kapacitet, er fortsat relevant.

(14) Banksektoren har generelt vist sin overordnede modstandsdygtighed i en situation med alvorligt økonomisk pres takket være tidligere reformer. Den omfattende politiske støtte under krisen og den holdbare genopretning i 2021 har indtil videre mindsket bekymringerne med hensyn til svagere virksomhedsbalancer. Bankerne i euroområdet kan dog opleve en vis forringelse af aktivernes kvalitet. Rettidig overvågning af risici, proaktivt samarbejde med skyldnere og aktiv forvaltning af misligholdte lån er vigtigt for at bevare deres evne til at finansiere det økonomiske opsving.

(15) Euroområdets økonomiske størrelse og integration samt de foranstaltninger, der er truffet for at imødegå krisen, har virket stabiliserende globalt under covid-19-krisen. I betragtning af den indbyrdes forbundethed økonomierne imellem vil euromedlemsstaterne i de kommende år skulle gennemføre de aftalte investeringer

[10] Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder (EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10).

[11] EU forpligtede sig til følgende overordnede EU-mål for 2030: mindst 78 % af befolkningen i aldersgruppen 20-64 bør være i beskæftigelse, mindst 60 % af de 25-64-årige bør deltage i læringsaktiviteter hvert år, og antallet af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse bør falde med mindst 15 millioner i forhold til 2019.

og reformer for at komme stærkere ud af krisen, samtidig med at euroområdets institutionelle struktur yderligere uddybes, således at dets modstandsdygtighed over for fremtidige chok øges og det kan stå stærkere på den internationale scene. Den økonomiske og finansielle udvikling i de udviklede økonomier og vækstøkonomierne har direkte konsekvenser for euroområdet gennem en række kanaler, bl.a. sundheds- og vaccinationspolitik, pengepolitik, finansielle strømme, globale værdikæder og handel. De begrænsninger i de globale forsyningskæder, der er opstået i kølvandet på opsvinget, vidner yderligere om den voksende globale økonomiske forbundethed. Samtidig har overskuddet på de løbende poster i euroområdet fortsat sit gradvise fald og er nu tæt på det niveau, som de fundamentale betingelser tilsiger. En styrkelse af euroens internationale rolle, som stort set har været uændret de seneste år, herunder gennem udvikling af en digital euro, kan øge euroområdets og Unionens økonomiske og finansielle uafhængighed og forbedre den globale finansielle stabilitet.

(16) Uddybningen af ØMU'en er fortsat af afgørende betydning. Bankunionen og kapitalmarkedsunionen er gensidigt forstærkende projekter til fremme af vækst, sikring af finansiel stabilitet og støtte til en egentlig Økonomisk og Monetær Union. Hvis de manglende elementer kom på plads, ville det yderligere øge euroområdets stabilitet og modstandsdygtighed, bidrage til euroøkonomiernes trivsel og styrke euroens internationale rolle. En fuldførelse af bankunionen — sammen med en rettidig ratificering af ændringsaftalen til ESM-traktaten — og kapitalmarkedsunionen er fortsat af afgørende betydning. Dette vil også støtte den grønne og den digitale omstilling, som kræver betydelige investeringer. På eurotopmødet den 25. juni 2021 blev tilsagnet om fuldførelse af bankunionen gentaget, og Eurogruppen (i inklusivt format) blev opfordret til hurtigst muligt og på grundlag af enighed at nå frem til en trinvis og tidsbunden arbejdsplan for alle udestående elementer. På mødet blev der også opfordret til en hurtig gennemførelse af handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen i overensstemmelse med prioriteterne i Rådets konklusioner af 3. december 2020. Rådets henstilling af 13. juli 2021 om den økonomiske politik i euroområdet, hvori der opfordres til at fuldføre ØMU'en og styrke euroens internationale rolle, er fortsat relevant,

HENSTILLER, at euromedlemsstaterne i perioden 2022-2023 træffer foranstaltninger, på egen hånd, herunder ved at gennemføre deres genopretnings- og resiliensplaner, og i fællesskab i Eurogruppen, med henblik på at:

1. fortsætte med at anvende og koordinere de nationale finanspolitikker på tværs af medlemsstaterne for effektivt at understøtte en bæredygtig og inklusiv genopretning. Fastholde en moderat understøttende finanspolitisk kurs i hele euroområdet i 2022 under hensyntagen til de nationale budgetter og finansieringen fra genopretnings- og resiliensfaciliteten. Gradvist målrette finanspolitiske foranstaltninger mod investeringer, der fremmer en bæredygtig og inklusiv genopretning i overensstemmelse med den grønne og den digitale omstilling, idet der lægges særlig vægt på kvaliteten af budgetforanstaltningerne. Fastholde den finanspolitiske fleksibilitet for at være i stand til at reagere, hvis der atter opstår pandemirisici. Differentiere finanspolitikken under hensyn til status for genopretningen, den finanspolitiske holdbarhed og behovet for at mindske de økonomiske, sociale og territoriale skævheder. Når den økonomiske situation tillader det, føre en finanspolitik, der tager sigte på at opnå en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt og sikre en holdbar gæld, og samtidig øge investeringerne

2. fremme politikker, der imødegår aggressiv skatteplanlægning, skatteunddragelse og skatteundgåelse for at sikre retfærdige og effektive skattesystemer. Arbejde på at

begrænse skadelig skattekonkurrence, bl.a. ved at gennemføre en global konsensusbaseret løsning for at imødegå de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen og globaliseringen af økonomien. Sænke skattekilen på arbejde og fremme et skift fra beskatning af arbejde til skatter, der virker mindre fordrejende. I overgangen fra nødforanstaltninger til genopretningsforanstaltninger på arbejdsmarkedet, sikre effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker: i) støtte jobskift, navnlig inden for rammerne af den grønne og digitale økonomi, ii) kombinere foranstaltninger til afhjælpning af manglen på kvalificeret arbejdskraft, styrke opkvalificering og omskoling, tilvejebringe målrettede ansættelsesincitamenter og iii) forbedre de offentlige arbejdsformidlingers kapacitet til at rette op på misforholdet mellem udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet. Styrke inkluderende uddannelsessystemer af høj kvalitet. Fremme arbejdsmarkedsintegrationen af sårbare grupper, navnlig unge og kvinder, sikre passende arbejdsvilkår og sætte ind mod segmenteringen på arbejdsmarkedet, udvikle og om nødvendigt tilpasse sociale beskyttelsessystemer for at tackle de udfordringer, der er opstået efter covid-19-krisen. Sikre en effektiv inddragelse af arbejdsmarkedets parter i politikudformningen og styrke dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og de kollektive forhandlinger. Sikre deling af og konvergens hen imod god praksis inden for arbejdsmarkeds- og socialpolitikker, der øger den økonomiske og sociale modstandsdygtighed

3. overvåge effektiviteten af politiske støttepakker til virksomheder, fokusere på en mere målrettet solvensstøtte til levedygtige virksomheder, der er kommet under pres under pandemien, og i højere grad gøre brug af egenkapitallignende instrumenter. Træffe foranstaltninger til gennem insolvensreglerne at øge muligheden for effektivt og rettidigt at håndtere konkurs og gældsomlægning, at bevare så meget af værdien som muligt og at fremme en effektiv allokering af kapital og grænseoverskridende investeringer. Gøre fremskridt med hensyn til at uddybe kapitalmarkedsunionen, bl.a. ved hurtigt at nå til enighed om Kommissionens lovgivningsforslag om støtte til finansieringen af økonomien og forbedring af investeringsmulighederne for virksomheder og enkeltpersoner og fjernelse af grænseoverskridende hindringer for investeringer i det indre marked

4. videreføre arbejdet med at styrke de nationale institutionelle rammer og fortsætte reformerne for at afhjælpe flaskehalse for investeringer og omfordeling af kapital og sikre en effektiv og rettidig anvendelse af EU-midler. Mindske den administrative byrde for virksomhederne og forbedre erhvervsklimaet. Styrke effektiviteten og digitaliseringen af den offentlige forvaltning. Forbedre forvaltningen af de offentlige finanser, herunder gennem grøn budgettering og effektive rammer for forvaltning af offentlige investeringer, og gøre brug af udgiftsanalyser for at forbedre sammensætningen af de offentlige finanser, navnlig kvaliteten af offentlige investeringer, herunder i mennesker og færdigheder, og for bedre at fokusere de offentlige udgifter på genopretnings- og resiliensbehov

5. sikre makrofinansiel stabilitet og opretholde kreditkanalerne til økonomien, fortsat håndtere misligholdte lån ved bl.a. at overvåge aktivernes kvalitet, rettidigt og proaktivt samarbejde med debitorer, som er i vanskeligheder (især levedygtige), og udvikle sekundære markeder for misligholdte lån yderligere. Fortsætte arbejdet med at fuldføre bankunionen ved hjælp af en trinvis og tidsbunden arbejdsplan og styrke euroens internationale rolle. Fortsat støtte det sonderende arbejde vedrørende eventuel indførelse af en digital euro.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Ursula VON DER LEYEN